

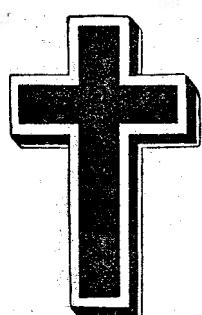
BALUARD DE SITGES

— SETMANARI CATALÀ —

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
SITGES, (trimestre). 1'50 pessetas
ESPAÑA, > 2'00 >
ESTRANGER, (any) 12'00 Frs.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
CAP DE LA VILA, núm 5, primer
Delegació á Barcelona: DOCTOR DOU, 15, entressol, 1.º
NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

ANUNCIS, ESQUELAS, REMITITS Y RECLAMS
á preus convencionals.
Els de la primera página se pagarán doble

EL SENYOR DOCTOR

DON EMERÈNCIA ROIG Y BOFILL

Morí á Barcelona el dia 26 de Novembre

HAVENT REBUT ELS SANTS SACRAMENTS Y LA BENEDICCIÓ APOSTOLICA

A. C. S.

Sa afligida viuda donya Dolors Roig, germà don Joan, germans polítics don Joan Roig y Soler y D. Bartomeu Robert, germanas políticas donya Felissa Campí y donya Josepha Raventós, neboda, cosins y cunyades, participan á sos amichs y coneiguts aquesta dolorosa perdua y 'ls hi pregan que l' tinguin present en sas oracions.

Gran Relotgeria y Joyería

EL REGULADOR

Inmens assortit en objectes propis per regalos

Carme, 1, y Rambla de las Flors, 37.-BARCELONA

ALFOMBRAS

Gran assortit d' alfombras modernistas y catalanistas
de totas mides

ALTA NOVETAT — ESTORAS DE TOTS COLORS — CISTELLAS DE TOTAS CLASSES

GRAN REBAIXA DE PREUS.—Tot més barato que en cap altre establiment

Estoreria d' Antoni Escolà.-Carrer Major, 44.- (Entre «L' Estrella» y «La Perla»)

CATARRO DELS NOYS

L' Anticatarral Borbonet, es el verdader específich acreditat pera curar en pochs diafis la Coqueluche, Bronquitis y tota classe de tos dels noys.

—DIPOSITS: Dr. Andreu, Dr. Casassa y Rambla de las Flors, 4, BARCELONA.—
A Vilanova y Geltrú farmacia del autor

JOSEPH ROIG Y VENTOSA

— ADVOCAT —

DESPATX. — CARRER DE L' AYGUA, NÚM. 2
VILANOVA Y GELTRÚ

COBRO DE CRÉDITS

Judicial y extra judicialment

J. FONT CUADRAS
PROCURADOR-CAUSIDICH
VILANOVA Y GELTRÚ

Lo doctor Robert

No solament la premsa d' Espanya si-
no que també la d' Europa entera y hasta d'
América, s' entén, la premsa portada per
aqueells homes dignes, imparcials que no
deuen res á la venalitat, com los grans ro-
tatius de Madrid, s' han ocupat del discurs
del Dr. Robert y de sus tendencias dignes
de veritable protecció. Y s' han ocupat re-
coneixent en ell un hom de talent que al
preveure l' enfonsament d' Espanya de cap
manera vol permetre que 's derroque 'l
seu pais, Catalunya.

Com un altre Kruger plé d' heroisme y
sos llochs tingents en el Transvaal, lo doc-
tor Robert accepta la lluita d' aqueix cen-
tralisme desatentat que per de prompte mor-
rà fort, pero matant, al mateix temps, les
energies no tant sols de Catalunya sino de
les altres regions d' Espanya que com ella
tant han contribuït á la brillantor de aques-
ta nació desventurada, y l' accepta deixant
la pau de sa casa y menyspreuant lo brill
de sa posició desahogada y 'ls aplausos ca-
da dia mes creixents que 'l mon científich li
tributa á totes hores.

Los dicteris, males interpretacions, inju-
ries y cuchusletes de minories cegues, de

majories iuconsients y de periodichs assalariats, no han de pertorbar en res son tranquil ánim ni ferlo regular en la defensa d' interessos tant patriótichs y tant sagrats com son los que reivindica ab sos esforsos en pró de la santa causa de nostres avis.

Podrá en Romero y demés comparsa ingenuar frases d' efecte, cops de bombo y ridícolas epifónemes y altres sutilses per l' istil, pero tingan tots la seguretat que les paraules del Dr. Robert son les mateixes qu' avuy ressonen per tot Catalunya desde 'ls afraus del Ampurdá fins á mes enllá de las Riberas del Ebre, puig va prenent nostra causa un vol tant gran que l' esperit de nostra reivindicació se sent ja dins de Viena.

Cantin en son galliner aqueixa conlloga centralista, que sols s' ajuntan pera anar contra nosaltres; fassin ó desfassin, criden ó no criden contra la terra catalana. Res ens importen los atropells; res sas infamies, menys les calumñies grolleres que 'ns endilgan... Ells á cridar... nosaltres á fer feyna.

La terra està molt ben assahonada; les arrels tant fordes com plenes de sava y vida. L' arbre... ¡No 'n té poques de branques!

M.

(De *La Veu de Tortosa*)

DE VESPRE

—Diu que hi ha ball aqueix vespre al Palou?

—Sí Ton... i amb manxa, borrega i fraviol i tamborino.—respongué tot entussiasmat un pagès, company del que li havia fet la pregunta.

—Tindrém canari donchs! —digué á tò de mefa un jove que s'agrupá amb els dos pagesos: era un fadrí forner que feya pochs días qu' era l' poble i ja 's burlava de tot-hom, perque 's creya ser dels vius...

Els tres joves que s' estaban á la plassa del baix poble, 's dirigiren al Palou Alt per un carrer, que contra costum era recte, encar que de pis molt desigual.

El lloc ahont se donava l' ball, no era ni una sa'a, ni un saller, ni un corraló; era un carrer bastant plà, poblat de casas baixas y vellás, gayre bé totes eran igualas; segurament á l' Arquitecte que las ya dirigir li doldria que d' una obra tant ben acabada i tant bella se 'n perdés la mena i per això no deuria perdonar medis per lograr que s' en construissin algunas fiels reproduccions.

En totes las casas, avansán al carré s' hi veian aquellas capelletes hont s' ofereix incens i 's sacrifician llenyers al aliment principal; com si abans aqueixas capellas ó forns tinguessin el privilegi d' ocupar els carrers, com indicant que primer era l' pá que l' estética dels plans d' urbanisació.

L' àspecte del carrer en tocant á ornament i enllumenació era molt pobre y hasta tenia quelcom de trist... els adelantos moderns i feyan un paper trist molt trist, sort que no 's veyan.

La pobreza d' ornamentació.. contrastava amb las caras alegroyas del homes i fatilleras de las donas, qu' ocupavan el carrer.

Sobre dos forns sortits, hi havia á manera d' empotissat dugas posts, i á sobre d' elles tres instruments i no mes dos musichs.. i no quedava cap instrument per tocar, ni n' hi havia cap que toqués sol: l' un músich tocaba l' fraviol i tamborino i l' altre l' endormiscador sach de gemechs; entre 'ls dos professors, hi havia penjada á la paret una llenterneta d' enllumenar estables, que no se si hi era per decorar l' entaulat ó per fer llegibles els papers dels musichs, que crech que se 'ls havían descuydat.

El respectable publich quedava enlluernat ab la munió de teyas encesas col-locadas sobre un fornot.

—Escolta, forner, no vull qu' hi ballis am la Llúcia, sents! veig que fa días que me l' estás ensiborant i tens de saber que la Llúcia, es per mí —digué amb tò imperios i energic, encar qu' amb cert fons de bondat l' Anton al fadrí forner.

—Je, je prorrumpí am despreci l' forner. —Amb homes mes homes que tú i mes formals els hi doblegat com m' ha semblat, i 'ls hi fet anar hont hi volgut... ¡Donchs are hi ballaré am la Llúcia i mes que tú.

—Llengua farás—exclamá l' Anton

—Fuig estaquirot—digué am sorna l' forner.—¿Quantas vegadas t' has barallat?

—Jo may.

—Donch jo á centas, i cregas que hi tincha ma trencada...

Mentre seguia l' dialech, el gemegador instrument, comensá á sòspirar fondo i llargament i tot seguit va rompre l' vals Aixís que l' Anton anava á buscar la Llúcia, vegé que l' fadrí l' havia guanyat per ma, i s' arreconá á un fornot, amb els ulls ficsos en son contrincant i tot roseant el manigot de la brusa.—Ell es un valent—pensava—i ella l' estima... me l' ha pres el lladre.. pero ho veurém... pel que 's el ball que yé l' hi ballaré jo...—I amb aquesta si acabá l' vals i l' fadrí no 's separá un moment de la Llúcia i l' Anton no pogué atansarshi. Tocaren tres balls seguits sens que l' Anton pogués dansarne cap, pero l' seguent, no se si expressament ó arrastrat pel vici el forner aná á fer la copa, i allavors am certa recansa l' Anton si presenta devant de l' aymada sens saber que dirli; se la mirava de fisco, amb tots sos ulls ben oberts.. com un beneyt; comensaren el ball i tant sols tingué esma per allargarli l' bras per anar á dansarlo:

Al acabar el ball l' Anton estava tot alegroy i deya per ell: si es meva... si m' estima... m' ha dit que no ballaré cap mes ball amb el forner, el que 's aquet que 's l' ultim se las espiñará l' fadrí... i mentres això pensava, el forner ja estava bromejant am la Llúcia.

Comensan el ball i 's troban junt a ella els dos rivals:

—Al compromís Llucieta, digué tot ofrintli l' bras l' Anton; pero l' forner d' una betzegada tirá la noya al mitg del ball.. i deixa al pobre Anton plantat, foll d' ira, confós de vergonya i manegat per la pena i 's retirá tot mossegantse 'ls llabis i estrenyent els punys.

S' acabava l' ball. De mica en mica s' aná aquietant el carrer; la llenterna dels musichs tot apagantse i encenentse gastava sas últimas forsas, i las teyeras donavan mes escalfor que llum, tot eran brasas..

Acabaven de passar per la cantonada l' fadrí i la Llúcia, i á certa distancia mitg amagat i tot llagrimós els seguia l' Anton com un gosset manso: Al-arrivar á un carrer hont tot eran paret de tanca, la parella 's deturá, i de quatre grapas silenciosament s' atansava envers ells l' Anton, qu' ab ansia volía escoltar i saber si encar el volia la Llúcia, i 's deya—mentras ella m' estumi vay.

Passá un bon rato que no mes se sentia que l' remoreig d' una conversa apassionada i dolsa, pero ansiós de sentir ben clar el que deyan, l' Anton s' hi atansava, s' hi atansava, i encare no sentia ben clar, i tant i tant va acostarshi, qu' arribá gayre be frech á frech d' ells, i en tot i aguantarse l' alé, no sentí res. Es parlavan á cau d' orella...

De sopte se ferí l' espay l' esclat d' un petó.. i l' home feble sentí fort, l' anyell es torná fera i saltant com un lleó famolench sobre sa presa s' abrahaná amb él fadrí... i embolcallats per la foscuria s' oviravan dos bultos, esgarrapantse

boca terrosos, desfogantse á cops i estrebades l' odi que 's sentian.. y una silueta blanquinosa que fugia carrer avall...

JOSEPH MESTRE

Sant Pere de Ribas, Novembre 1901.

El passat dimecres, un agutz'l y un guarda termes ens entregaren el següent comunicat, d' ordre del alcalde, D. Miquel Ribas y Llopis:

Con arreglo al artículo 14 de la Ley de Imprenta de 26 de Julio de 1883 reclamo, como Autoridad, que el semanario BALUART DE SITGES de su dirección pública, apercibiéndole en caso contrario de utilizar el medio que señala el artículo 16 de la propia ley, la rectificación siguiente:

«En vista de las gravísimas denuncias contenidas en el artículo «El Municipio y sus fondos del Hospital» inserto en el número 17 de este semanario, la Alcaldía, autorizada por el Ilmo. Ayuntamiento, ha practicado una detenida información respecto á los hechos denunciados, resultando de la misma y de los datos oficiales las conclusiones que siguen.

1.ª Que el Ilmo. Ayuntamiento no tiene intervención alguna en cuanto se refiere á la Administración del Hospital de esta villa, ya que tiene delegadas sus atribuciones en una Junta de Beneficencia de la cual es Administrador Depositario D. Jaime Oller Gibert, quién percibe directamente los intereses del capital benéfico, entregando periódicamente á la Superiora de las Hermanas Concepcionistas al cuidado del Establecimiento las cantidades destinadas, á la compra de comestibles, admite los enfermos y ordena su salida, previa la oportuna baja y alta librada por el señor Médico de turno con sugerencia al Reglamento aprobado á los 11 de Abril de 1894, advirtiendo que precisamente en la actualidad existen dos asilados con alta que no se han despedido en atención á su edad y á no quererlos su respectiva familia.

2.ª Que el Municipio tiene soldados hasta el 30 de Septiembre último los intereses devengados por sus préstamos de beneficencia percibiéndose siempre tales intereses sin el descuento que señalan las vigentes leyes financieras

3.ª Que por informes de la madre superiora y por observación del propio Administrador, comprobados uno y otra por referencias de los señores facultativos puede afirmarse que la alimentación es buena, abundante y sin limitación; que los caldos son sustanciosos y que los enfermos tienen siempre á su servicio cuantas Hermanas alberga la casa, los cuales disponen sin reserva de los fondos necesarios para atender á los asilados.

4.ª Que es falso de toda falsedad se hayan dado de alta por los señores Médicos, enfermos no del todo curados, así como que se haya negado la entrada á otros á pretexto de no existir fondos.

5.ª Que el Hospital no solo satisface el 30 de Junio de cada año la iguala de quinientas pesetas señalada á los tres señores Médicos por su asistencia el Benéfico Asilo, de cuya iguala se hallan al corriente, si no que además se les abona otra iguala, también de quinientas pesetas, por su asistencia domiciliaria municipal faltandoles liquidar la anualidad uencida el primero de este mes; que de igual modo se hallan satisfechas las medicinas hasta el 30 de Septiembre de este año liquidándose por trimestres; y que no se ha recibido queja alguna por parte de los asilados por la de los señores médicos ni tampoco por la de las Hermanas que haga sospechar del buen gobierno, régimen y administración del Hospital.

6.ª Que la administración tiene percibidos cuantos intereses devenga el capital de beneficencia excepto los de la Deuda intransferible á cargo del Estado, los cuales á pesar de hallarse gravadas con un veinte por ciento, se adeudan desde hace más de un año.

7.ª Que las rentas del Hospital procedentes de valores del Estado y locales no solo sufren la merma de los impuestos vigentes, sino que alguno de ellos la ha disminuido á causa de haber suspendido sus pagos la empresa.

8.ª Que los únicos valores benéficos cuya renta se ha pagado sin descuento son las cedidas en préstamo al Municipio y a varios particulares.

9.ª Que en los últimos años no solo se ha conservado el capital de beneficencia, sino que ha mejorado en cantidad y seguridad.

10.ª y última. Que por todo lo expuesto resulta el escrito del periódico falso en conjunto y en detalle.

Dios guarde á V. muchos años.

Sitges, 27 Noviembre 1901.—El Alcalde, Miguel Ribas. Sr. Director del BALUART DE SITGES.

Avuy no tenim temps pera contestar aquesta información oficial, y solament faré unes lleugeres consideracions generals.

Aquí a Sitges tots ens coneixem, y tots sabem lo que es veritat y lo que es mentida, y no hi val que 'l blanch se vulgi fer veure negre ab dissertacions caciquistas, y ab motllos de oficinas y fets d' encarrech. La veritat està en la conciencia de tothom.

De veritats n' hi ha de dues menes, lá que 's pot anomenar legal, que surt de fórmulas mes ó menos sofisticas, de clichés oficials y de brill duptós, y l' a tre, la veritat moral, la que està en la conciencia de totes las personas honradas, que se sent perquè es evident á la llum de la rahó, encare que no surti sancionada per expedients oficineschs, ni datos empalagoses. La veritat moral, apareix palpable sense instigacions de ningú, y serveix de norma en la major part dels casos.

Y are, com que tots coneixem el panyo, que cada hu jutji. Quina veritat es preferible...

Y ja n' hi ha prou per avuy.

COPS DE FALS

El «Foment Sitgetá» que fins are venia celebrant tota classe de jun'tas en el local de l' «Agrupació Catalana», diu que per rahons d' economías, d' aquí en endavant se reunirà á casa d' a'gún individuu de la Directiva y quant sigui necessaria una sessió d' importància, en el saló de l' Ajuntament.

Si el Foment se trova tant faltat de recursos, l' Agrupació que tantas vegadas ha donat proves de son patriotisme, li ofereix graciosament (encare que sab que 'lo ho acceptará), la seva casa sense cobrarli un cénim, y are en broma podém dir que 'l lloguer que pagava, pot destinarlo pera un projecte de monument dedicat al secretari-fomentador, com á premi á la poca delicadesa que ha tingut de continuar exercint el càrrec, després d' havérseli donat en plena junta general y per unanimitat un merescudíssim vot de censura.

De modelar l' estàtua ja 'ns ne cuidarem nosaltres ab quatre draps, un jaqué vell y un cabás de sefraduras y pel pedestal no pateixin, surtin fora la vila y el primer paller des cupat que trovin, hi plantan el ninot demunt, ab un paquet de postals falsificadas á cada mà y ja veuràn com á l' ultim la seva efigie haurá servit pera una cosa bona. Pera espantar pardals.

Si las personas de criteri que forman part de la Junta del «Foment Sitgetá» s' han de deixar portar per dos ó tres cervells esquistis, impossibles de capir cap idea generosa, mes val que pleguin, perquè aviat no servirán ni per fomentar la patata.

Allavors no tindràn mes remey que cambiar el nom de la flamant institució, posarli «La Camelia Pensativa» y vinga fer bals de tarde.

Pero parlém en serio. El traslado del domicili del Foment, no 'ns ha sorprès, perquè á la Agrupació, aquella casa patriòtica, sanejada de tota concupiscencia poítica y mesquina, s' hi trobaven amples els ajudants del cacich, els hi venia gran l' entusiasme que alla 's respira, y per aixó, encare que ab una disculpa llastimosa, han trasladat la societat, per mangoneigs del caciquisme.

Els catalanistes l' hi oferiren gratuitament el local, y 'ls cap-padres del Foment, no ho acceptaren may dirian perque... Donchs per no disgustar al eximi y pulcro secretari-fomentador, que 's veu que 's el caciquet de aquella societat.

Si 'l Foment te de arriar á aquets extremos, serà quèstió de dir... *Apaga y vámonos.*

DALLAYRE

NOTICIAS

Ab gran entusiasme hem enviat el seguent telegrama al doctor Robert: «Bartomeu Robert—Hotel París—Madrid. BALUART DE SITGES, el felicita ab entusiasme per sos discursos patriòtics en defensa de la autonomia de la nostra terrà. Saludi als seus companys. Visca Catalunya.—La Redacció.»

La notícia de la mort del ilustre apostol del federalisme D. Francisco Pi y Margall, ha causat fonda emoció aquí Sitges. Los federais y catalanistas sitgetans han enviat á la familia del insigne autonomista sen'its te'gramas de condo!

Sembla que 'ls concejals federais de Vianova y Geltrú qu' entraran de nou en aquella casa de la vilà, se proposan fer una campanya molt activa sobre aque'l municipi.

Farán el mateix els que també han d' entrar aquí Sitges?

El nostre estimat amich y company An'oni Escolà ens ha demanat que fem constar en las nostres columnas el seu agrahiment per l' aussili que va prestarli el poble de Sitges ab motiu d' haver tingut la desgracia d' havérseli calat foch á la seva botiga, mereixent ser dignes de tota atenció algunas de las autoritats y moltsas personas distingidas y sà cons'ar també un vot de gracias al industrial Ramón Izabal per havérseli ofert en tot y per tot en dona-li el género que necesites, y á més á la companyia de segures «La Ca'alana» per haverli fet el pago tant promptament.

Ab molt gust cumplim l' encarrech del amich Escolà.

En el Prado Suburense està donant funcions totas las nits desde el dijous una companyia francesa acróbata y de gimnasia que pels difícils treballs que executan en el trapecio y torniquet es molt aplaudida assistint á pesar de a cruesa del temps molta concurrencia.

A l' edat de 60 anys ha mort á l' Habana, l' estimat compatrioti D. Cassimiro Mirabent y Quintana que per espai de mes de 30 anys feya qu' estava dedicat al comedors en aquella isla.

Al seu germà Gaspar y demés familia enviem lo nostre sentit pésam.

El diumenge passat els joves aficionats de «Lo Rebroto» varen representar la bonica comedia «Cassar al Vol» que va fer passar una bona estona á la numerosa concurrencia que omplia l' local del Prado. Els novells actors molt be en els seus respectius papers.

Aques' a tarda se representarà «A cal Sabater».

Lo passat dissap'e varen contrauer matrimonio el nostre amich D. Joaquim Folch y Moliner ab la agraciada senyoreta D. Josepha Ferret y Robert.

Desitjém als nous esposos una interminable lluna de mel.

El diumenge passat á dos quarts de cinch de la tarde, alguns vehins del carrer Major varen notar que de la esplanada del nostre amich Anton Escolà surtan gloriosas de fum, pel que avisaren desseguida á las autoritats y fent las campanas el toc d' alarm, compareix molta gent, veyste allavors que 'n tant poch temps el foche havia pres gran increment.

Entre las moltsas personas que treballaren ab infatigable activitat en apagar el foche, mereix citarse algunos joves mestres de casas que no anomanem pera desconéixer el seu nom; y que sens mirar el perill que corrían varen escalarse per la teulada treballant ab gran valor.

Després també mereix ferse menció del primer tenent d' Alcalde D. B. Carbonell, la Guardia civil y dependents de l' autoritat, y D. Joan E. Tarrida que sigué el que va organizar una corrua d' homes que de má en má 's donavan las galledas d' aigua deguentse á n' aixó qu' el foche no prengue l' increment que 's creya desde son principi.

Gracias á escavurers en diumenge, per la molta asistencia que hi hagué, pogué extingirse el foche en molt poch temps. Els duenys del establecimiento feya poch havian surtit de la botiga.

Las pérdudas materials son de bastant consideració.

Un' altre vegada el nom d' en Mas y Fondevila, posat á l' altura dels millors mestres en l' art pictòrich, es reprodueix en els diaris fentne elogis merescudíssims.

S' ha inaugurat fa poch una exposició de pinturas al Saló Robira en la que hi ha obres totas elles interessants y de firmas tant valiosas com las d' en Tamburini, Ribera, Baixeras, Maçriera, Llaverias, Cusachs y del que ja podríam dir nostre compatrioti en Arcadi Mas y Fondevila.

Tots els cuadros per ell exposats, uns al pastell y altres al oli, son d' un colorit acertadíssim, de dibuix elegantíssim y d' una expressió tant natural que fan sentir al admirarlos un hermós sentiment de realitats. D' alguns d' ells els Sitgetans ja coneixen l' original, com l' Interior d' Iglesia y Platja de Sant Sebastià, haventhi ademés, Toilette y Desde el mar, mes lo que 'm podríam dir el clou de l' exposició, la nota surtint, es la obra mestre, l' hermós quadro al oli Una professió a Sitges, ple de llum y de flors, balcons ab caras hermosas, tot ell ple de vida; en primer terme las figures concisas y naturalíssimas dels mariners ab l' atxa encesa, mes al fons, las cases vessant d' animació pels balcons, al fons la Custodià sota el Talam efumada per l' incens, y en terra flors y per tot arreu alegria, en fi es una valenta y artística realitat á la tela.

Rebi nostra mes entusiasta felicitació.

Lo senyor cardenal bisbe de la diòcesis, ha nombrat vicari de la parroquia de Santa Maria del Mar de Vila-nova y Geltrú, lo Reverent D. Salvador Puig.

Deixém de publicar alguns articles d' actualitat per excés d' original.

El passat dimarts, víctima d' una penosa malaltia, morí á Barcelona el nostre ilustre amich el doctor don Emerenci Roig y Bofill, que tant conegut y apreciat era aquí Sitges pels llassos de parentesh y sincera amistat que l' unia ab aquesta vila.

La seva mort, encare que previs'a, per la dolencia que sufria, ha causat profunda impresió entre sus numerosas amistats. De carácter franc y expensiu, junt sa privilegiada intel·ligència científica el seu nom era molt conegut y respectat. Merit eminent, el seu saber acrisolat, l' havia enllarat á la presidència de las Corporacions médica de Barcelona, havent també escrit algunes importants obres de medicina, que han sigut de consulta pels metges, pels profans coneixements de que estaven saturats.

L' acte del enterro, resultà sumptuosissim haventhi assistit representacions de las més importants corporacions científicas y literarias així com las personalitats mes subresunts en tots els rams del saber essent una imponent manifestació de dol, com pocas se veuen. Al enterro hi vegerem á tota la colònia sitgetana que resideix á Barcelona, y á gran número de compatriots que volgueren acompanyar fins á la darrera estada al que havia sigut amich carinyós, que tant estimat era á la nostra vila.

A la seva aflijida viuda D. Dolors Roig, al seu germà D. Joan, al doctor Robert y demés familia 'ls hi enviem la expressió del nostre mes sentit condol, accompanyan'los en la terrible aflicció que 'ls embarga.

D. E. P.

1714...

Fa prop dos segles nostra senyera, ab sanch de màrtirs se va empapar, y de Castella lo gran rey fera, vomitant ràbia feula arriar.

A tal vilesa d' un rey despótich, venjansa eterna s' ha de sentir y 'l que no ho fasa y aixó no pensi, català digne no 's podrá dir.

Quant de l' historia los fulls llegeixo, ple de superba lo meu cor bat, sento las ganes d' una venjansa contra l' ultratje d' un rey malvat.

Contra la turba de soldadesca, contra aquells quefes, cuchs de veri, contra lo poble de terra esteril que sols tals monstres pot concebir.

Encar sachanta está la ferida, nostres lleis santas no han tornat pas, la nostre parla no es escoltada, de nostres queixas no s' en fá cas.

Alenta Pàtria, no 't desesperis, fé y energia, bon crit d' Avant, los fills qu' empunyin la corva fulla, los jorns de gloria prompte vindrà.

Llavors, senyera de nostra terra alta, ben-alta t' hem d' enlairar, perquè Castella desde sus serres ovirí sempre ton flamejà.

AUGUST BOIX

Santiago de Cuba, Septembre 1901.
Poesia inédita remesa pel nostre correspolson S. Carbonell y Puig.

Esparteria y Matalasseria

Ramón Izabal

Carrer Major, núm. 42

Alta Novetat

Gran Beratura

En aquest acreditat establecimiento s' ha rebut un gran assortit d' estorras de totas menes, passillos, alfombras (dibuixos modernistes), tot d' última novetat, procedents de las més acreditadas fàbricas y essent sos preus similars als de la capital.

També trobaran tota mena d' objectes corresponents als rams de Estoreria, Cistelleria y Matalasseria.

Alerta • Agricultors • Alerta

No deixeu de passar per la Cinia de CAN PARÓ que 'n allí hi trobareu un gran dipòsit de guano superior, per adobar els camps dels sembrats, y útil també per tota classe de plantas. Ahont sigui que s'hagi fet us de dit guano, els resultats han sigut del tot satisfactoris. En la mateixa CINIA també hi ha arrels americans d' una porció de classes de vivers y d' istiu.

Encarregat de la venda,

Joan Llopis y Milà - SITGES

Cinia de Can Paró

Imp. de PERE BOFARULL—Templaris 2 y 4—Barcelona

ANUNCIS

LA CATALANA

Companyia de seguros contra incendis á prima fixa

Establierta á Barcelona, Dormitori de Sant Francesch, núm. 5

EDIFICI DE SA PROPIETAT

GARANTÍAS: { Capital social 5.000.000 pessetas
Reservas y primas 12 838,422'50 pessetas

Fondos calculats en immobles á Barcelona y valors de major garantía

Sinistres pagats, 7.252,744'92 pessetas

AGENCIA DE SITGES: — **VICENS MORANDO Y BERTRÀN**

LA GRESHAM

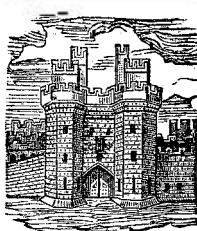
Companyia inglesa de seguros sobre la vida y de rentas vitalicias — Fundada en 1843

Pólissas indisputables Beneficis capitalisats Primas molt moderadas

La Gresham té constituit el dipòsit exigit per les lleys fiscals y vigents com garantia per sos assegurats á Espanya.

Oficinas pera Catalunya: Plaça Catalunya, 9, Barcelona.

A Sitges: Joan Amell, Carrer de St. Pere, 7

LA PALATINE

Companyia inglesa de seguros contra incendis, explosions y accidents

Oficinas pera Catalunya, PLÀSSA DE CATALUNYA, 9 — BARCELONA

A SITGES, JOAN AMELL, CARRER DE SANT PERE, Número 7

BANCH AGRICOLA ESPANYOL

Societat Anònima Domiciliada á Madrid

CAPITAL PTAS. 1000000

Seguros sobre la vida, seguros sobre incendis, seguros sobre culturas y sobre bestia

• PRÉSTAMS Á PAGESOS 6 per 100 ANYAL •

Agent general de la Comarca: RAMON MONTANÉ — MAJOR, 46

— SITGES —

La Salut es el tresor de la vida

EL ANTI-FERMO cura radicalment els mals del Estómac. EL ANTI-FERMO alivia y cura las enfermedades crónicas: Neuralgia, reglas difíciles ó nulas, estreñimientos, malas digestiones, inapetencia, debilidad general, impotencia, etc.

EL ANTI-FERMO

es un remedio energético para combatir todas las enfermedades que previenen la tipura de la sangre, del sistema nervioso y del Estómago.

Después de haberlo probado, no desconfíe de su efectividad, porque el ANTI-FERMO será la panacea de su salud y abrále obtendrá robustez, energía y salud completa y evitará las enfermedades infecciosas.

Todas las familias deuenen poseer una ampolla de este remedio. De venta en las principales farmacias y droguerías.

Dipósito general pera Espanya: Grau y C.ª, Cristina, 9, entre los edificios, Barcelona. — A Sitges, en las duas farmacias.

Rellotjeria y Joyería de Fran.º X. Tort

SANT PAU, 1. — SITGES

Rellotjes «La Malvasía de Sitges», — Anells d'or. — Agujas, pera corbata. — Imperdibles. — Botonaduras. — Botons d'orella. — Criollas. — Cigarreras y fosforeras. — Coberts de plàstic, gavets, monederos, etc., y rellotjes de todos los tipos. — GRAN BARATURA.

Los legítimos vinos generosos del cultivo Lluís de Dalmau se venden á la tienda de Pere Valls (a) Candelari — Sant Francisco, 6.

Malvasía superior,	2'75 ptas, litro.
Moscatell dolç,	1'00 » »
Moscatell sech,	» » »
Ranci,	1'50 » »
Granatxa dolça,	0'50 » »

La malvasía presa por docenas de litros ó ampollas, se fará un cinco por cent de rebaja.

VENDAS, LLUGUERS Y PLÀSSOS

Dormitori St. Francesch, 27; Barcelona

TENYIDORA DE BARCELONA

Se tenyeix y renta á la perfección, tota classe de sedas, llanas, satins, velluts y trajes d'home, sense necessitat de descosirlos. Se rentan y estiran cortinatges y mantellines.

Carrer de la Palla, 7. — Barcelona

Se teñen trajes para dama, en 24 horas. — Se garantiza la perfección. — En esta villa se realizan encargos, el recadero Bartomeu Carbonell, Jesús, 4.

LA BELLA SUBUR

Carrer Major, 46. — SITGES

SITGETANS: Hayent rebut un gran assortit d'articles propis de la temporada d'hivern, tinc el gust d'ofèrils á n'ens meus clients y al públic en general y os garanteixo vendrelos lo més barato possible.

En aquesta casa trobarán Sistachus, Passamaneria, Botones de varias clases, Botonaduras, Paraguas, Colls, Punys, Mitxas, Mitxons, S marretas, Calzados, Mocadors de fil y de Seda, Polvos de varias clases, Agua Flrida, Agua Colonia, Rum Quina Sabons y perfums variados, Sabatas de goma, Quincalla, Bisutería, Pintas, Adornos, Serpentinas y otras artes difícils d'enumerar.

Ebanisteria de Salvador Olivella

SANT GAUDENCI cantonada al carrer de Sant Bartomeu

En aquest establecimiento se trobará el público toda mena de muebles á precios baratísimos, tanto los construidos como los de encargo. — Objetos para regalos, pícas, abrazaderas, transparentes, Stors y todo lo concerniente al ramo de ebanistería. También se fan adobs ab tota perfección. — Preus y calidad sens competencia.

ECONOMIA — BON GUST — PERFECCIÓN — PUNTUALITAT —

GRAN EXIT

Primera colección de tarjetas postales de Sitges

editadas pel FOMENT SITGETÀ

Forma una magnífica serie de doce tarjetas del los más importantes de Sitges

Preu: UNA PESETA la colección

AGENCIA D'ENCÀRRECHS de Bartomeu Carbonell y Valls

Además de los encargos diarios para Barcelona, se admiten para los puntos siguientes: Sabadell, Reus, Tarragona, Valls, Manresa, Mataró, Esparraguera, Tarrasa, Vich, Martorell, Igualada y Granollers.

Los encargos serán servidos ab tota puntualidad y a precios sumamente económicos.

En la fábrica de calsas de JOAN E. TARRIDA S. en C.

Se necesitan oficiales y aprendices maquinistas

Per enterarse pueden pasar per la mateixa de 11 a 12 del matí.